Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 10 (950) ★ miercuri 4 martie 1964 ★ 8 pag. 30 bani



MAMEI de ziua ei

Soarele-și trezește ochiul
adormit,
Iar genele-i de raze-ți zîmbesc
în răsărit.
Ești soră doar, cu ele, tu,
blîndă, caldă rază,
Scînteie de lumină ce viața
ne-o veghează.

Ce coruri armontoase ți-au
vestit trezirea,
Ce glasuri dulci de păsări
se-nalță spre tării !
Ți-au împletit cunună din
cîntece voioase
A... păsările lumii, cu sutele
de mii !

Și firele de iarbă, și razele, și
vîntul,
Și pasărea voioasă, și harnica
furnică,
Și inima mea caldă îți cîntă-
ntreg pămîntul :

Mulți ani de fericire,
e ziua ta, mămică ! ! !

DOROFTEI RODICA
cl. a VI-a B
Școala de 8 ani nr. 71,
București



Primăvara și florile !... Florile și... primăvara. Costea Elena de la Școala de 8 ani nr. 119 din București, care este membră a Cercului flori și legume de la Palatul pionierilor din București, se pregătește să întîmpine cum se cuvine sărbătoarea tuturor mamelor de la 8 Martie.

Foto : GRIGORE PREPELIȚA

SĂRBĂTOAREA ALFABETULUI

Parcă a fost ieri. Vara nu plecase încă, iar toamna chema copiii din vacanță. Atunci au pășit spre școală și cei care aveau să înceapă a dezlega primele slove : copiii din clasa I. Și iată că aceștia au străbătut pînă acum un drum important: de la liniuțele și cerculețele tremurate, nesigure — la litere! Iar acum sînt stăpîni pe alfabet în întregime, de la A la Z !

Așadar, o primă etapă a școlii a fost parcursă.

„Se cuvine să-i sărbătorim pe cei dintr-a-ntîi !" — și-au zis pionierii detașamentului claselor a V-a.

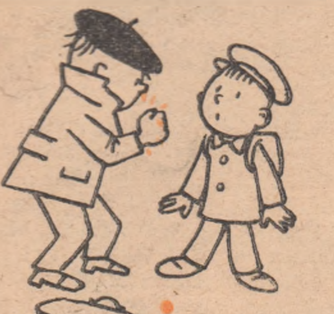
Sînt aceeași pionieri care, în septembrie, i-au primit pe cei mici cu flori și daruri, și care i-au condus spre clasele lor. Și astfel a început la Școala de 8 ani nr. 11 din București pregătirea serbării alfabetului dedicată celor din clasa întîi.

Sala de festivități are un aspect sărbătoresc. In primele rînduri stau, bineînțeles, invitații de onoare, cei dintr-a-ntîi. Pe scenă, în spatele cortinei, forfota nu mai contenește. Pionierii fac ultimele pregătiri. Președinta detașamentului, Mărgăritărescu Mihaela, are emoții; din partea pionierilor, ea îi felicită pe „cuceritorii alfabetului"... Urmează apoi cîntecele și dansurile bine pregătite, care atrag aplauzele micilor spectatori, capitolul „surprize".

Cei mai buni elevi din clasa I sînt înscriși în mod festiv la bibliotecă și li se dau primele cărți de povești. Ce vreți ? Pot fi socotiți de aci înainte cititori deopotrivă cu cei din clasele mari ! Apoi, pionierii vin în mijlocul copiilor și le dau daruri : tot felul de jucării lucrate de ei din lemn, la traforaj. Voia bună domnește din plin. Cei dintr-a I se uită cu drag la prietenii lor mai mari, pionierii. Nu peste mult, și la gîtul lor va flutura roșia cravată. Pînă atunci, micuți și dragi prieteni, succes pe mai departe la învățătură !

B. CARAGIALE

De ce nu-i ajungea lui Vasile, timpul?









Desene de G. BURSCHI

Cu mai bine de un an în urmă, pionierul Georgescu T. Vasile (în prezent elev în clasa a V-a la Școala medie din Negru Vodă), a făcut ce a făcut și s-a certat cu... disciplina. Zadarnic l-au tot sfătuit tovarășul învățător și colegii lui în adunările de grupă și de detașament să rămînă pe mai departe prieten cu disciplina. Vasile își lua angajamentul în fața lor că așa va face, dar după puțin timp își uita făgăduiala și iar îi brusca pe colegii lui mai mici, lipsea de la ore, preferînd să bată mingea pe maidane, iar în timpul lecțiilor, în loc să fie atent, desena purcei pe caiet sau le trăgea pe fete de codițe.

Vasile nu și-a dat seama că rupînd prietenia cu disciplina avea să aibă multe de îndurat. În catalog, în dreptul numelui său, au început să apară o mulțime de alde 4 și 5 printre care, rar de tot, se mai strecurau și cîte un 6 și 7. Că Georgescu T. Vasile era băiat cu multe posibilități de a învăța cum se cuvine, o știau cu toții. Dar oricîte posibilități ar fi avut — cînd oare să-și pregătească temele, cînd să învețe, dacă mai tot timpul și-l umplea cu... abateri de la disciplină ? Așa că anul trecut Vasile era cît pe-aci să ia din nou clasa a IV-a de la capăt.

În clasa a V-a, profesorii și colegii au crezut că Vasile, trăgînd anumite învățăminte din anul trecut, o să se facă băiat cuminte și silitor. Numai că n-a fost chiar așa. Încă din primele zile ale anului școlar Vasile a început să dea dovadă de aceeași indisciplină ca și în anul trecut. Si iar au început să curgă notele mici...

Atunci, văzînd că pionierul Georgescu T. Vasile continuă să meargă pe un drum greșit, pionierii au hotărît să-l ajute și mai mult. Au discutat temeinic într-o adunare de grupă și apoi într-una de detașament. I-au făcut și o caricatură la gazeta de perete ! Multe sfaturi bune a primit în acest timp pionierul Georgescu T. Vasile de la tovarășul diriginte al clasei, Dumitru Roșca, de la pioniera Cadri Abibula, președinta unității, de la alți pionieri și elevi. Și și-a simțit obrajii arzîndu-i de rușine cînd, pentru abaterile lui, părinții i-au fost chemați la școală în mod special.

Ei, și uite așa, ajutat din toate părțile, Vasile a înțeles pînă la urmă că trebuie s-o rupă cu indisciplina și să se facă băiat cuminte.

Și dintr-o dată, de unde pînă atunci nu-i ajungea timpul și gîndul îi zbura departe de lecții, a văzut că are totuși timp și să-și pregătească temele, și să se joace, ba să-i mai dea și mamei o mînă de ajutor la ale gospodăriei.

Iar disciplina, grozav de bucuroasă că Vasile s-a întors la ea, că îi e din nou prieten bun, a început să-i facă o mulțime de daruri : la romînă doi de 7, la matematică doi de 8 și alte asemenea note bune. Sînt daruri binemeritate de pionierul Georgescu T. Vasile.

Iar noi, care l-am găsit mergînd pe drumul cel bun, adică alături de majoritatea colegilor lui, îi dorim să nu se mai certe niciodată cu disciplina, să rămînă mereu prieten cu ea. Si dacă va da dovadă pe mai departe și de disciplină, și de sîrguință, noi sîntem siguri că în catalog vor începe să apară și note de 9 și 10. Iar lucrul acesta o să-i bucure mult atît pe colegii lui, cît și pe tovarășii profesori, pe părinți. Și-l va bucura și pe el, căci numai așa va putea să ajungă în viață un om de nădejde, cinstit și prețuit de cei din jurul său.



C. DIACONU

Concursul nostru

Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă

Ați citit numărul trecut al „Scînteii pionierului" din 26 februarie 1964 despre noul concurs organizat de gazetă pentru voi ? Au trecut trei zile de cînd s-a deschis acest concurs de compuneri, note de călătorie, culegeri de folclor, poezii, desene și fotografii, intitulat „FRUMOASA ȘI BOGATA EȘTI PATRIA MEA SOCIALISTA". **Concursul se va încheia la 15 august 1964.**

PIONIERI ȘI ȘCOLARI, **participați în număr cît mai mare la Concursul** „FRUMOASĂ ȘI BOGATĂ EȘTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ" !

Citiți și popularizați concursul ! Antrenați pe cei mai talentați pionieri să scrie pentru concurs !

Așteptăm lucrările voastre și vă dorim mult succes !

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

La orizont
VACANȚA DE PRIMĂVARĂ

După cum observați, dragi prieteni, acul busolei arată direcția vacanța de primăvară. **Barometrul prevestește timp frumos, însoțit de vînt cald și soare strălucitor. Nici n-au apucat bine ultimele straturi de zăpadă care mai acopereau pămîntul să se topească, și primele fire de iarbă tînără au și ieșit la iveală. Tezele sînt pe sfirșite, iar în catalog își face de acum apariția bilanțul trimestrului II. Pînă în ziua cînd va începe vacanța de primăvară a mai rămas doar puțin timp. Iată, de altfel, și motivul pentru care și pregătirile voastre sînt în toi. Ne găsim la Școala medie nr. 15 din Cluj. E o școală nouă, construită în vecinătatea celui mai tînăr cartier al orașului — cartierul „Nicolae Grigorescu". O școală în care învață sute de pionieri și școlari. Dorințele lor pentru vacanță, după cum e și firesc, sînt din cele mai diferite. „În primul rînd trebuie sa organizăm drumeții și excursii" — și-au zis membrii activului pionieresc. Zis și făcut. Cei mari și-au ales o excursie de o zi cu O.N.T.-ul, iar cei mici au preferat un tur al orașului. Problema cea mai discutată în ambele cazuri s-a dovedit stabilirea itinerarului. Pînă la urmă și aceste greutăți au fost trecute, iar acum mulți dintre pionieri au început să se documenteze în legătură cu obiectivele pe care le vor vizita: Fabrica de sticlă din Turda, întreprinderea „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii și Stațiunea de Mașini și Tractoare din Aiud. Cîțiva dintre pionieri, printre care Negruțu Iuliana, Roșca Gheorghe, Tujon Csabo s-au gîndit să facă și harta itinerarului.**

...Dar iată că a venit ziua mult așteptată a excursiei. Veseli, voioși, înarmați cu carnețele și creioane, pionierii privesc atenți priveliștile ce se perindă pe geamurile elegantului autocar. Și cu aceeași atenție ascultă și explicațiile pe care le primesc în diversele locuri prin care se opresc. Peste două zile, vor participa la jocul de orientare turistică, în cadrul căreia vor trebui să răspundă la multe întrebări legate de cele văzute astăzi. **După cum observați ne-am permis doar o mică anticipație. Jocul de orientare, unde pionierii vor pune în aplicare cunoștințele lor de orientare cu busola, de semnalizare cu fanioane, va avea însă loc cu siguranță, în vacanță. Bălan Alexandru, Negruțiu Monica și alți colegi de-ai lor au și pornit să repete cunoștințele legate de orientare.**

Celelalte zile ale vacanței vor rezerva și alte surprize plăcute. O zi va fi dedicată muncii patriotice. Sînt atîtea de făcut în curtea școlii. În fața școlii trebuie reamenajat parcul, iar în spate terenurile de sport pretind și ele o nouă „toaletă". Și apoi pionierii nu-i vor uita nici pe prietenii lor buni, oțelarii hunedoreni. Pentru vacanță și-au propus să le trimită în dar un „tren" încărcat cu 1 000 kg de fier vechi. Și pentru ca operațiile de strîngere a fierului vechi să se desfășoare la timp, „ochii ageri" ai unității, printre care Munteanu Smaranda, Mircea Petru, Szöcs Ioan au și început căutările în cartier.

Cine nu iubește sportul! Desigur, toți pionierii unității. Așa că și-n vacanță sportul îi va întovărăși. Pionierii claselor a III-a și a IV-a se vor întrece într-un concurs de alergări și sărituri în înălțime. Iar pentru cei din clasele V—VII se vor organiza concursuri de handbal în 7, fotbal, tenis de masă și șah.

În ce-i privește pe artiștii amatori din școală, ei vor avea de dat în vacanță un serios examen în cadrul fazei orășenești a concursului cultural-artistic. Cum însă și ei au început pregătirile din timp, nu ne îndoim de succesul lor!

R. ADRIAN



De vorbă, ca între prieteni

Cu pionierii claselor a VI-a C și D de la Școala de 8 ani nr. 26 din Capitală ne-am împrietenit repede.

Discutînd despre apropierea primăverii, și o dată cu ea a zilelor de vacanță, s-a încins o discuție despre luna martie și despre vacanță.

Pionierii acestor două clase ne-au mărturisit că vor să încheie trimestrul II fără nici un corigent și că pentru aceasta se pregătesc de mult.

Pădureanu Marilena, președinta detașamentului, ne-a spus că vrea să organizeze o adunare despre sarcina pionierilor de a învăța cu hărnicie, de a fi disciplinați — îndatoriri consemnate și în *Regulamentul organizației de pionieri*. Și pentru că mai sînt unii copii care nu acordă suficientă atenție studiului individual, pionierii acestui detașament au hotărît ca în adunarea lor de detașament să discute în mod special despre studiul individual și respectarea programului zilei.

— Dar noi ne-am gîndit și la alte acțiuni pe care le vom face în această perioadă, ne-a spus Rădulescu Florinela, și ea președintă de grupă. De pildă, școala noastră este nouă și nu posedă încă un teren sportiv. Pionierii detașamentului s-au hotărît să amenajeze, prin ore de muncă patriotică, terenul de volei. Vom îndeplini astfel și una din normele prevăzute pentru obținerea distincției pionierești, referitoare la acțiuni de folos patriotic.

Nu e un secret pentru nimeni că veselia e un prieten bun al copiilor. Pionierii detașamentului o vor lua cu ei pretutindeni. Și pentru că în școală există un picup și discuri frumoase, ei s-au gîndit să organizeze o reuniune pionierească intitulată: „Personajele își caută cărțile" la care copiii se vor costuma unii în eroi de cărți, alții în cărțile ai căror eroi se găsesc în sală. De organizarea și desfășurarea lui în bune și, mai ales, frumoase condiții răspunde întregul colectiv de conducere al detașamentului.

Ei, dar mai ales este și vacanță în luna martie! Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 26 ne-au informat că s-au hotărît s-o trateze așa cum se cuvine unei superbe vacanțe de primăvară. O excursie de 7 zile la Sinaia veți recunoaște și voi că este o excursie pe care și-o dorește orice școlar. Vor îndeplini cu acest prilej și o condiție prevăzută pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Și pentru că prietenii noștri vor să devină cît mai curînd și într-un număr cît mai mare purtători ai steluțelor roșii, s-au hotărît să participe la probele de atletism și gimnastică pentru obținerea „Insignei de polisportiv".

Vor ei să mai organizeze vizionarea unui spectacol la Teatrul Țăndărică și apoi discuții cu realizatorii spectacolului...

În luna martie, pionierii detașamentului 5 al Școlii de 8 ani nr. 26 din Capitală vor organiza acțiuni care să-i intereseze și la care să participe cu drag toți pionierii acestui detașament.

E. SKIBINSKI

Vești de la corespondenți



Au primit distincția pionierească

Sala de festivități, frumos împodobită, răsună de glasuri vesele. Pionierii așteaptă cu emoție și nerăbdare începerea adunării. Bucuria lor este nemărginită. Și cum să nu fie așa? De cînd doresc ei ca steluța purpurie să strălucească și pe piepturile lor. Dar iată, festivitatea de înmînare a distincțiilor începe. Cei mai buni pionieri fruntași la învățătură și activități pionierești, pionierele Turdean Maria, Crișan Maria și Marian Rodica din clasa a VII-a, Cioban Lucreția din clasa a VI-a și Sălăjan Rodica din clasa a V-a primesc steluța roșie.

În cinstea lor am pregătit și un frumos program artistic format din cîntece și poezii.

PRECUP ANA
cl. a VII-a,
Școala de 8 ani,
comuna Dîrja, raionul Gherla



Cît mai multe note bune.

Preocuparea principală a pionierilor din clasa noastră este de a obține cît mai multe note de 8, 9 și 10. Datorită interesului pe care-l acordăm cu toții învățăturii, rezultatele obținute sînt din ce în ce mai bune.

Numărul pionierilor care obțin note mari, crește cu fiecare zi. Codreanu Maria, Tomescu Ovidiu, Curcă Adrian, Rostogol Ion și Năstase Dumitru sînt doar cîțiva dintre fruntașii la învățătură.

Chiar și Ilinca Chiriță, care pînă de curînd avea note mai slabe, și-a dat seama că trebuie să-și facă conștiincios datoria. Rezultatele s-au arătat repede și ea a obținut numai note bune.

Am hotărît ca pe viitor să învățăm în așa fel ca în catalog să avem numai note bune.

PREDIȘA N. GRIGORE
cl. a VII-a
președinte de unitate,
Școala de 8 ani,
comuna Olanu, raionul Drăgășani

DIN UNITĂȚI, DETAȘAMENTE, GRUPE

● 2 300 KG DE FIER VECHI au predat I.C.M.-ului pionierii Școlii de 8 ani Valea Mănăstirii din comuna Cătunele, raionul Baia de Aramă. Acțiunea continuă.

● LA CONSTRUCȚIA NOULUI LOCAL DE ȘCOALĂ din Satul Jurca, comuna Ciubăncuța, raionul Dej au ajutat după puterile lor și pionierii. Aproape în fiecare zi cît a durat lucrul, pionierii au ajutat la căratul cărămizilor și țiglei, la curățarea locului de muncă al zidarilor.

● PRINTRE PIONIERII CARE S-AU EVIDENȚIAT în munca de strîngere a zăpezii în jurul pomilor din livada gospodăriei colective din satul Teacul de sus, comuna Cornești, raionul Gherla, se află și Coroian Gheorghe, Nădășanu Isidor, Ghereș Sanda, Rusu Livia și Chiș Aurelia.



Munca la gherghef e migăloasă. Cere răbdare și îndemînare. Dar pionierele acestui cerc de la Casa pionierilor din Făgăraș, după ce au deprins meșteșugul lucrului la gherghef, muncesc cu plăcere.

Sfatul profesorului:

Cum să recapitulați la gramatică

Iată o întrebare, copii, căreia unii dintre voi i-ați găsit probabil răspuns — și anume că pentru repetarea materiei nu trebuie așteptat sfîrșitul trimestrului sau al anului școlar. Ea se face continuu, deoarece fiecare noțiune se așază pe temelia celor anterioare, completîndu-le.

Să stăm puțin de vorbă **privind felul în care e bine să** recapitulați la gramatică.

Voi, cei din clasele **V—VII**, ați parcurs în aceste două trimestre morfologia. Cum trebuie să recapitulați acest capitol? Aici, buni sfătuitori vă sînt **manualul, caietul de notițe, caietul de teme.** V-ați propus, de pildă, să revedeți **verbul.** Firește, mai întîi veți repeta definiția: **„Verbul e partea de vorbire flexibilă care exprimă acțiunea, starea sau existența".** Căutînd să înțelegeți deplin această definiție, **citiți cu atenție exemplele formulate în clasă** și pe cele din carte. Încercați apoi **să alcătuiți voi înșivă propozițiuni** sau fraze cu exemple potrivite. Apoi, efectuați **analize** pe un text, subliniind fiecare verb și analizînd **felul** lui (tranzitiv, intranzitiv), conjugarea, diateza, modul, timpul, persoana, numărul. Dacă în timpul **analizei** vreun verb vă dă mai mult de gîndit și nu sînteți siguri, spre exemplu, dacă e predicativ sau copulativ, nu treceți cu ușurință peste el spunînd „acesta e prea greu!" **Apelați** din nou la manual, la caietul vostru de notițe și chiar la ajutorul tovarășului profesor. Odată toate aceste operații terminate, citiți din nou definiția și încercați s-o memorați. Nu va fi de loc greu!

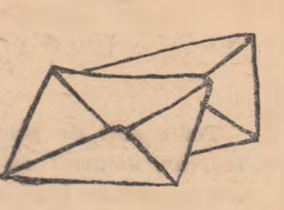
La fel trebuie să procedați cu fiecare parte de vorbire. Unii dintre voi, de exemplu, confundați deseori **adjectivul posesiv** cu **pronumele posesiv.** Aceasta, fie din neatenție în timpul explicațiilor **la clasă**, fie din neînțelegerea definiției respective.

Felul în care vă verificați în ce măsură stăpîniți noțiunile este analiza **gramaticală pe care** o puteți face îndreptîndu-vă atenția ori **asupra** unei singure părți de vorbire, ori asupra **tuturor** părților de vorbire învățate. În orice caz, trebuie să insistați asupra cunoștințelor pe care le stăpîniți mai puțin.

Prin recapitularea gramaticii, ca și prin studiul ei, nu se urmărește numai cîștigarea unor cunoștințe teoretice. **Gramatica vă înarmează cu cunoașterea tuturor aspectelor limbii pe care o vorbim, vă dă siguranța unei exprimări corecte și a unei scrieri corecte.**

Prof. DANA VOINEA
Școala de 8 ani nr. 23, București

PE URMELE UNEI SCRISORI



De la Săcălaz, o comună de lîngă Timișoara, ne-a sosit o scrisoare. E mai puțin obișnuită. Adică, nu ne-o trimit pionierii unei școli, care să ne povestească despre munca lor, despre notele lor bune.

Ne-o trimite un părinte, tatăl pionierei Maxim Lucia din clasa a VII-a A.

„Nu știm ce să mai facem — ne scrie tovarășul Maxim — merge greu cu învățătura, a încheiat trimestrul I cu note mici (romînă — 6, istorie — 5, chimie — 6, științele naturale — 6 etc.). Puțin mai lipsea și ar fi rămas corigentă. Noi, eu și soția, ne-am străduit să-i asigurăm toate condițiile pentru ca ea să poată învăța. E drept, noi sîntem foarte ocupați și de aceea, probabil, lipsind controlul, situația este aceasta. Îi place să se joace, s-a împrietenit cu Chirea Florica, care nu se prea împacă nici ea cu învățătura, și asta îi dăunează mult. Ceea ce dorim noi foarte mult este să ne ajutați să-i schimbăm atitudinea față de învățătură, față de muncă".

Urmează apoi semnătura.

Un părinte ne cere sprijinul. O pionieră din clasa a VII-a își necăjește părinții care muncesc, care-și închină tinerețea, puterea de muncă, dragostea lor toată, pentru ca ea să trăiască bine, să aibă toate condițiile civilizate de trai și de muncă.

Cum răsplătește ea toate acestea? Cu note mici, cu nepăsare, cu indiferență.

Am fost acasă la Lucia. Am cunoscut părinții ei — oameni muncitori, serioși. Am stat de vorbă și cu Lucia. Știe că în trecut mama ei muncea din greu încă de pe cînd avea 12 ani. Ea are 14 ani și nu-i lipsește nimic din ce-și poate dori un copil! Dar toate acestea nu-i spun prea mult Luciei. Are în clasă colege ca Suciu Elena și Spermezan Maria, pioniere fruntașe la învățătură și în activitățile pionierești. Lucia n-a căutat prietenia lor. Ci



pe cea a lui Chirea — corigentă la matematică și indisciplinată.

Lucia își închipuie, probabil, că lumea este împărțită în două: unii care au o singură datorie: să dea — și alții a căror singură „datorie" este... să primească. Din cea de a doua categorie face parte, după socotelile ei, și ea.

Ei bine, nu trebuie să mai demonstrăm pentru nimeni că acest raționament este greșit, că Lucia n-are dreptul să gîndească astfel!

Este ciudat faptul, dar Lucia nu consideră că munca este și pentru ea, ca pentru toți oamenii patriei noastre, o chestiune de cinste și onoare; ea n-a înțeles că a munci, înseamnă a nu lăsa nici o lecție neînvățată, înseamnă ca în fiecare zi, la școală, prezența ei să fie resimțită printr-o activă participare la oră, prin teme bine pregătite și o atenție vie la predare.

Părinții tăi, Lucia, ne-au cerut să te ajutăm pentru ca tu să înveți mai bine. Noi credem însă că singurul om capabil să-i ajute pe părinții tăi ești tu! Și credem acest lucru pentru că tu ești cea mai în drept, cea mai datoare să le dai acest „ajutor", să le răsplătești grija ce ți-o arată, oferindu-le această satisfacție!

Și Suciu Elena, și Spermezan Maria s-au oferit să te ajute ori de cîte ori îți este greu sau nu înțelegi.

Împrietenește-te cu ele, și îndeamn-o și pe prietena ta Chirea Florica să facă la fel, învață mai întîi singură — pentru că baza însușirii cunoștințelor este fără îndoială studiul individual — iar colegelor tale cere-le sprijinul numai atunci cînd nu poți înțelege ceva și singură. Și, perseverînd, vei reuși să meriți stima colegilor. Dar mai ales dragostea părinților tăi care-și pun nădejdea în tine și te înconjoară cu toată dragostea lor.

Aceste lucruri nu trebuie să le uiți, Lucia!

E. SKIBINSKY

În livada colectivei

De multe ori am fost noi, pionierii și școlarii, la gospodăria colectivă. Am vizitat-o, am stat de vorbă cu colectiviștii care ne-au vorbit despre munca lor pe ogoarele înfrățite, despre bucuria recoltelor bogate. De data aceasta însă, am pornit la gospodărie cu alt scop. Ne-am gîndit să dăm și noi o mînă de ajutor. Primul popas l-am făcut în livada de pomi. Unii au ajutat la curățarea pomilor de larvele de omizi. După ce le-am strîns în grămezi, le-am dat foc. Că am muncit cu spor, s-a văzut: numai în cîteva ore am curățat pomii de pe o suprafață de 6 ha.

Apoi am adunat zăpada în jurul pomilor pentru a le asigura apa de care au nevoie.

Am plecat spre casă bucuroși și totodată hotărîți să mai revenim. Treburi sînt destule. Vom ajuta la stropitul pomilor, la tăiatul crengilor uscate.

Iar la toamnă, nu vom lipsi nici de la culesul roadelor. Și drept să vă spunem, nu vom uita nici să le gustăm...!

GAVRILUȚA GEORGETA
Școala de 8 ani Lunca,
comuna Vîrfu Cîmpului, Dorohoi



Întîmpinăm primăvara

Deși mercurul termometrului mai coboară uneori sub zero grade, iar pătura de zăpadă mai acoperă încă grijulie pămîntul, la cercul micilor naturaliști activitatea este în toi.

Prima grijă a fost să pregătim răsadnițele pentru recoltele timpurii. Mai întîi am așternut îngrășămintele organice luate de la gospodăria colectivă. Cu multă grijă am montat ramele de sticlă, care vor feri culturile de gerurile tîrzii. Pregătindu-ne astfel sîntem siguri că în toamna viitoare vom obține recolte bogate.

La orele de lucrări practice și în cadrul cercului micilor naturaliști am curățat și sortat semințele, le-am încercat puterea de germinație, iar înainte de semănat le vom stropi cu „Germisan".

Nu am uitat nici de uneltele cu care vom lucra: hîrlețele, lopețile sînt gata pregătite.

Cu toții muncim cu drag, iar primele zile de primăvară ne vor găsi la lucru pe lotul școlar.

BUMBAR IOAN
Școala de 8 ani,
comuna Botiz,
raionul Satu Mare.

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ



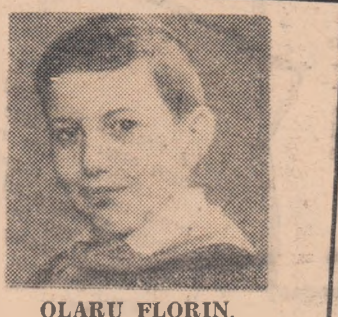
CERNĂTESCU CARMEN,
clasa a VII-a B, Școala medie nr. 1, Pitești.



PINTILIE NELU,
clasa a V-a, Școala de 8 ani Străoane de Sus, raionul Panciu.



RĂDĂCINĂ MARINELA și NAGHI ADRIAN,
Școala de 8 ani „Dr. Petru Groza", Deva.



OLARU FLORIN,
clasa a V-a B, Școala de 8 ani nr. 1, Bacău.



NICOLESCU DOINA,
clasa a IV-a C, Școala de 8 ani nr. 12, Timișoara.

FĂURITORII COMBINELOR

de Camil Baltazar

Toate sînt de proporții mari la „Semănătoarea“, oamenii ca și mașinile. Iar cînd te afli în imensa hală a carcaselor, uriașele mașini ce te primesc în chipul unui salut, la poartă, le vezi cum sînt aici lucrate, îmbinate de tinerii muncitori. Da, dragii mei pionieri, brigada lui Nicolae Barbu întocmește din piese și piesete, bucată cu bucată, semănători și grape stelate. Uluit la început de încăperea colosală în care se desfășoară munca tinerilor, te întrebi apoi : cum, grupul acesta de tineri, din care cel mai vîrstnic are 26 de ani și cel mai tînăr, 18, făuresc minunatele unelte și mașini pentru agricultura noastră ?

Parcă ghicindu-mi gîndul, Gheorghe Popescu, un tînăr năltuț, zvelt și vînjos, cu niște ochi negri ca păcura și cu sprîncene puternic arcuite, îmi spune, arătîndu-mi cu un gest coșul la care lucrează împreună cu Ilie Marin.

— Da, întîi întocmim carcasa asta, apoi o dăm la vopsitorie ; ceilalți din secția ce numără peste o sută de oameni, lucrează la celelalte piese, sute la număr, ale combinelor.

— Dar de ce faceți întîi carcasa ?

— Păi vezi d-ta, combinele așa se construiesc : întîi se făurește marele acoperămînt exterior și apoi sînt introduse celelalte piese, asemenea unor puternice măruntaie metalice interioare.

Mașinile sînt durabile, să înfrunte depărtările și tăriile ogoarelor nesfîrșite.

Ascult, cu inima plină de o caldă bucurie, glasul oamenilor din brigada condusă de Nicolae Barbu și-mi spun : blîndețea lui Nicolae Barbu, energia scăpărătoare ca un dinam a lui Gheorghe Popescu, felul ghiduș de a fi al lui Emil Turică, înfățișarea serioasă a controlorului tehnic Gheorghe Diaconu, zelul continuu în muncă, săvîrșit cu un fel voios, al prîslei brigăzii, Vasile Paraschiv, s-au închegat într-un tot armonios.

Rezultatul acestei suduri sufletești, e munca-n ritm egal, robust, continuu, ca o bătaie regulată a unei inimi. Da, asta-i impresia ce-ți lasă brigada, impresia unei singure inimi al cărei sînge se împrăștie egal prin toate vinele și vasele tinerilor. De aci vine voia bună cu care se lucrează în imensul atelier.

Ascult apoi depănarea glasului lui Ilie Marin, pe care l-am cunoscut la cursul liceal seral, curgînd cu oarecare sfială :

— Părinții mei sînt colectiviști. Sînt tare mulțumiți că am fost în stare să le dăruiesc îndoita bucurie pentru ei, de a mă număra și eu printre cei ce construiesc mașini agricole și de a fi elev într-a XI-a. Ca mîine am să intru la Politehnică.

— Și alții au cu ce se lăuda, intră în vorbă hazliul și bălaiul Turică (la așa nume, ghidușia e la ea acasă). Poza lui Marin a apărut pe un sfert de pagină din ziarul „Munca“. Și de secretarul de U.T.M. al secției noastre, Gheorghe Popescu, s-a vorbit. Pentru lucrul său de calitate, deține de multe luni drapelul de evidențiat. Pentru vrednicia în muncă, pentru felul cum ne ajută cu cîte o povață, că pune umărul oriunde-i nevoie, a fost primit direct în partid, fără a mai face stagiul de candidat.

Vasile Paraschiv intervine, ca să nu rămîie mai prejos :

— Și trebuie să știți că noi facem nu numai combine, ci și semănătoare, grape stelate.

— Dar în brigada de agitație artistică sînteți careva ?

— Cum să nu ! Să-l vedeți pe nea Barbu, cît e el de șef, ce dansuri îi trage, că e fruntaș și în echipa de dansuri populare !

— Cum văd, și la muncă, și la petrecere, sînteți la fel de uniți !

— Așa se și cade, intră în vorbă Gheorghe Popescu : cine iubește munca, iubește și dansul și cîntecul...

De m-aș exprima cu felul plin de căldură comunicativă a lui Gheorghe Popescu sau al lui Vasile Paraschiv, ar trebui să spun că la ei, ca la majoritatea tinerilor din brigada de electronituitori, totul se săvîrșește la o temperatură ridicată, cu o coeziune minunată ; felul cum se întregesc, cum răspund unul în locul celuilalt, ca un glas comun din colectiv, arată înțelegerea deplină, pasiunea pentru munca și întrajutorarea prietenească. Hotărîrea ca mașinile agricole care poartă marca fabricii lor să fie de cea mai bună calitate.

În aceste zile s-au împlinit 15 ani de la istorica Rezoluție a Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, privind transformarea socialistă a agriculturii. În acești ani, datorită politicii înțelepte a partidului, socialismul a învins definitiv în satele patriei noastre.



MULȚUMIRE

Nicolae s-a dus repede în fața oglinzii să-și mai controleze nodul la cravată și, luîndu-și valiza de pe coridor, ieși repede în stradă să aștepte autobuzul. Ce bine că autobuzul oprește colea, la o palmă de loc ! Și circulă la ora exactă, ca la oraș.

Mama l-a petrecut pe băiat pînă la poartă, c-a trimis-o el în casă : să nu-i fie frig afară. Gheorghe Tudor însă, tatăl, îl însoțește în stație.

Mai sînt zece minute pînă să sosească mașina. S-au grăbit.

Zece minute... Dar cîte amintiri nu-ți pot aduce în față gîndurile, fie și într-un timp atît de scurt !... La vîrsta lui Nicolae, Gheorghe Tudor, lucra din n[...] te în noapte la carierele de [...] tră din vecinătate. O scotea [...] tîrnăcopul din stîncă, iar cu [...] mele zdrelite o încărca în căr[...] Să aibă cu ce-și ridica cei a[...] case arătoase. El dormea în b[...] dei, sub acoperiș de lut. Nici [...] cu care să-și potolească setea [...] aveau pe atunci cei din Pal[...] Mare, cu toate că apa potab[...] gîlgîia chiar sub prispele lor : c[...] ductele ocoleau pe sub păm[...] duceau la Constanța. Sătenii b[...] apă din Siut-Ghiol, o cărau [...] lac cu sacaua. Peste casele [...] pipernicite, urca linia de în[...]



MELEAGURI NATALE

Pe la noi a venit un oaspete, care și-a petrecut copilăria în Blăgești. S-a bucurat tare mult cînd a văzut cîte s-au făcut pe la noi.

— Nici nu-mi mai recunosc satul, a spus el. N-a mai rămas nici urmă din cocioabele cele dărăpănate.

Într-adevăr, așa este cum a remarcat oaspetele nostru : casele colectiviștilor — dintre care 300 sînt noi, construite în ultimul timp — sînt frumoase, cu mobilier nou, avem în sat cinematograf, iar aparate de radio se găsesc aproape pe la toate casele. Prin grija partidului, și satul nostru înflorește pe zi ce trece.

MUNTEANU MARCEL
Școala de 8 ani Blăgești, Bîrlad

La noi, la Cîndești, se află o gospodărie colectivă bogată. Într-o zi, eu și colegul meu, Gheorghiu Ovidiu, l-am rugat pe tovarășul Ion Stan, îngrijitorul, să ne lase și pe noi să hrănim viței. Și ne-a lăsat. De atunci, aproape în fiecare zi, eu, colegul meu și alți pionieri de la școală ne petrecem o parte din timpul liber îngrijind vițeii.

VASILACHE DAN
cl. a V-a, Școala de 8 ani, comuna Cîndești, raionul Buhuși

Pe vremea burgheziei multe case din satul nostru erau luminate cu opaițe. Astăzi, în casele colectiviștilor arde becul electric. Nici urmă n-a mai rămas din opaițele de altădată. Acum, seara, cînd colectiviștii vin de la muncă, fac roată în jurul aparatelor de radio ori al televizoarelor, merg la bibliotecă ori la căminul cultural să se distreze. Frumoasă viață este astăzi în satul nostru de pe malul Someșului.

RUSU VASILE
comuna Chiuza, raionul Năsăud





• **La Țifești, regiunea Galați, s-a inaugurat recent, pentru fiii colectiviștilor, o nouă școală de 8 ani.**







• Modernele tractoare Universal 650 sînt gata să între în brazdă.

• În casă nouă — mobilă nouă, veselie, fericire ! Așa este astăzi în familia colectivistului Ludovic Darvasi din Salonta.



tensiune : seara, în oraș răsăreau ca stelele, becurile. La Palazu însă, oamenii orbecăiau în întuneric.

Dar cît de mult s-a schimbat acum totul ! Acum și aici, în sat, se aprind seara becurile electrice, iar instalațiile cu apă limpede duc și la grajduri, apa țîșnește ca cristalul în adăpătorile automate.

Dar oamenii !... Petre Nicola, bunăoară, a primit pentru zilele-muncă făcute anul trecut, împreună cu soția, 25 000 de lei. Apoi zahăr, cartofi, sute de kilograme de cereale. La fel și frații Ciju. Și-au luat deunăzi material să-și ridice și ei case noi, alături de cele peste o sută douăzeci ridicate în ultimul timp în sat.

Colectiviștii au la îndemînă tractoare, mașini agricole moderne. La Palazu, lucrările agricole la culturile cerealiere sînt aproape în întregime mecanizate...

— Bună dimineața !...

— Bună, doctoriţo ! merge Nicolae în întîmpinarea unei fete vesele, și ea cu o valiză în mînă.

Gheorghe Tudor își descrețește fruntea :

— Și tu pleci tot azi, Atena ? Credeam că numai Nicolae se grăbește. Ceilalți studenți am auzit că pleacă mîine... Drum bun !... Să-mi scrii, Nicolae, cum ajungi ! strigă tatăl în urma autobuzului, care pornește din stație.

Nicolae urmează facultatea de chimie, Atena — medicina. Alți feciori de colectiviști urmează cursurile universitare la filozofie, la matematică, la agronomie... Medicul, agronomul, profesorul își găsesc acum locul firesc în sat.

Oare, fie și numai acest aspect, nu ilustrează profundele schimbări petrecute în anii noștri în viața satului ? Gospodăria colectivă a adus sătenilor lumină, o viață civilizată, belșug.

AL. DINU IFRIM





• Formația de dansuri din Pristol, regiunea Oltenia la o serbare cîmpenească.

PE UN PICIOR DE PLAI...

Cîntă măi cobzare, cîntă !

Cîntă măi cobzar din strune
Tot văzduhul să răsune
Și să-ntindem hora mare
Că ni-i viața sărbătoare.

Am unit pe veci, cobzare,
În ogorul nostru mare
Peticile răzlețite
De războare despărțite.

Și pe-ogoarele-nfrățite
Rîd dorințele-mplinite.
Brațul nostru, brațul faur
Crește mările de aur.

Sub întins de zări senine
Legănat plutesc combine
Și ne-adună în hambare
Bob de aur rupt din soare...

(Culeasă din comuna Flămînda, regiunea Oltenia de la colectivistul **CONSTANTIN BOCȘE**, de **VICTOR RUSU**, învățător, membru al Cercului literar „Al. Vlahuță" Tr. Severin).





Februarie. Iarnă în putere. Cerul plclos, plumburiu își scutură peste Bărăgan fulgi pufoși de nea pe care vîntul jucăuș îi spulberă apoi prin cotloane. Iarnă. Și totuși, aici, la Școala de mecanici agricoli din Urziceni, toată lumea, adică cei 443 de elevi împreună cu profesorii lor se află în pragul primăverii.

— Cum, adică ?

— Chiar așa ! — mă asigură directorul de studii al școlii, tovarășa Constanța Ivănoiu. Iată primii vestitori : cataloagele. De mulți ani n-am mai avut asemenea succese la învățătură, ca în acest trimestru. Așa că, toți la un loc, elevi și profesori, avem toate motivele să fim veseli, să purtăm în inimi — cum se spune — primăvara.

Dar cataloagele nu sînt singurele semne ale primăverii care a poposit la noi. Să ne convingem. Părăsim cancelaria și intrăm într-o sală spațioasă, cu ferestre mari, luminoase, — atelierul de lăcătușărie. În mijloc, cîteva șiruri de bănci, iar de jur-împrejurul pereților

VESTITORII PRIMĂVERII

multe mese la care, doi cîte doi, „bobocii" din anul I, clasa 1 B, au oră de lucrări practice. Meșteresc niște sape rotative în miniatură. Și au lucrările astea vreo legătură cu primăvara ?

— Desigur, spune maistrul-instructor Constantin Ivan. Fiindcă în campania agricolă de primăvară ei vor face practică în atelierele S.M.T.-urilor, iar cunoștințele acumulate acum, la orele de lucrări practice, le vor fi de mare folos atunci cînd vor trebui să-și aducă contribuția la buna întreținere a mașinilor agricole.

În curtea școlii, pe un platou, duduie de zor cîteva tractoare. Elevii din anul doi fac exerciții de conducere și circulație, pentru ca mîine, în timpul practicii de primăvară, cînd vor lucra în schimbul doi pe tractoare, să nu aibă „surprize". Așadar, și aici pregătiri intense pentru primăvară.

— Iar acum să mergem la cei care au și dat mîna cu primăvara, mă invită tovarășa Ivănuș. Nu vă mirați. Este vorba de elevii din anul trei. Sînt 159 cu toții. Acum, la începutul lunii martie, alături de tractoriștii din S.M.T.-uri ei vor lucra efectiv pe ogoarele gospodăriilor agricole colective. Deocamdată, mai sînt în „focul" tezelor.

Iată-ne, așadar, în clasa a III-a C. Înaintea tezei, elevii recapitulează materia despre îngrijirile tehnice și repararea tractoarelor.

Într-o pauză am discutat cu cîțiva dintre ei : Tatu Alexandru, Nancu Ion, Crețu Tănase, Buican Nicolae. Pe Nancu, pe Buican îi cunoscusem mai dinainte de la panoul fruntașilor. Discuția s-a legat simplu, firesc. Dacă le place meseria pe care și-au ales-o ? Desigur ! Nancu, bunăoară, de cînd era numai de-o șchioapă și-a pus în gînd să devină tractorist. Și tot timpul cît a durat școala de 7 ani, gîndul acesta nu l-a părăsit. Dar nu numai atît. Cu trei ani în urmă, împreună cu Nancu au plecat la școala de mecanici agricoli încă 16 feciori de colectiviști din Alexeni, aproape jumătate din colegii lui de clasă. Acum, și Nancu, și consătenii săi și ceilalți 132 de colegi de an, vor pleca la volanele tractoarelor — în calitate de vestitori ai primăverii — să brăzdeze în lung și în lat Bărăganul pentru a smulge pămîntului cît mai multe roade, pentru a asigura țării cît mai multă pîine !

A. MIRCEA





La cămin

Oamenii au lăsat iarna afară și au poposit pentru cîteva clipe la căminul cultural din comuna Chețani, raionul Luduș. Au venit să-și vadă prietenii, rudele, interpretînd diferite roluri în piesa anunțată. Colectiviștii Aurel Trifu, Ioan Trifu, tehnicianul veterinar Gheorghe Mișu sînt „actorii" lor preferați, pe plan local. Nu trecuse mult de la ridicarea cortinei, că în fața mea doi vîrstnici au și-nceput să comenteze plini de admirație :

— Uite-l pe Gheorghe cum mai face pe inginerul gospodăriei, zici că-i inginer cu adevărat, și mai mult nu !

După ce oamenii s-au îndreptat spre casele lor, am rămas de vorbă cu directoarea căminului cultural, tovarășa Elena Iacob. De la ea am aflat că nu peste multă vreme, tinerii pe care i-am cunoscut în piesă, și alții care fac parte din echipa de dansuri sau cor, vor trăi bucuria de a-și prezenta programele pe o scenă nouă, într-un cămin nou. Și, într-adevăr, în spatele vechiului cămin se ridică o construcție de toată frumusețea. Aici va fi scena, dincoace cabina actorilor, apoi sala de șah, sala de lectură. Cît privește sala de spectacole, ea va fi mult mai încăpătoare : 400 de locuri.

— Într-un colț vom așeza televizorul, iar pe scenă vom fixa ecranul. Doar avem și aparat de filmat, mi-a spus cu mîndrie tovarășa Iacob !

M. CUIBUȘ

Carnet istoric

Era o zi de primăvară...

Era o zi de primăvară : 6 martie 1945. Zăpada nu se topise încă, iar undeva, departe de țara noastră, tunurile celui de-al doilea război mondial mai bubuiau încă. Alături de armata sovietică, trupele noastre zdrobeau dușmanul fascist pe cîmpiile Ungariei și în munții Cehoslovaciei.

În țară, insurecția armată victorioasă din 23 August 1944 deschisese pentru poporul nostru o eră nouă, însemnînd începutul revoluției populare, care avea să schimbe din temelii viața țării.

Dar stăpînii uriașelor întinderi de pămînt — moșierii, și stăpînii uzinelor, fabricilor și băncilor — capitaliștii, fabricanți și bancheri, nu voiau să lase din mînă frîul conducerii unei țări pe care o supseseră ani de-a rîndul și din truda cărui popor îngrămădiseră averi. Ei instalau la cîrma țării guverne conduse de generali reacționari, care nu o dată scoseseră trupele în stradă, ordonîndu-le să tragă în muncitori.

Dar valul luptei populare a înlăturat succesiv de la cîrma țării cele 3 guverne cu majoritate reacționară. Oamenii muncii, țăranii muncitori, învățaseră că ei, cei mulți, care dobîndiseră, sub conducerea partidului, victoria în insurecția din august 1944, pot să-și impună voința lor celor puțini și hrăpăreți — capitaliștilor și moșierilor. Așa se face că la 6 martie 1945, a fost instaurat la cîrma țării guvernul democratic condus de dr. Petru Groza.

Capitaliștii n-au vrut acest guvern ; nu l-au vrut nici moșierii ; nu l-a vrut — și i-a boicotat activitatea pînă în clipa izgonirii sale din țară — nici regele, cel mai mare capitalist și moșier. Numai că în stradă, chiar sub ferestrele palatului regal, frемăta ca o furtună stăpînul de drept al țării, cel care a născut-o și a înălțat-o prin munca sa — măria sa Poporul.

La chemarea partidului, la sfîrșitul lui februarie 1945, peste 600 000 de muncitori și țărani din împrejurimile Capitalei au cerut un guvern democratic.

Instaurarea la 6 martie 1945 a guvernului democratic condus de dr. Petru Groza, a deschis drum liber unor profunde transformări revoluționare în viața economică și social-politică a țării noastre.

... Era atunci o zi de primăvară, și soarele care a strălucit întîia oară în august 23, lumina puternic și îmbietor drumul pe care azi pășim hotărîți și fericiți.

Cifre grăitoare

• **La sfîrșitul anului 1963, agricultura noastră dispunea de circa 65 000 TRACTOARE FIZICE, 62 000 SEMĂNĂTORI MECANICE, 32 100 COMBINE pentru păioase, precum și alte numeroase mașini agricole.**

• În anul 1963 s-a obținut o producție totală de cereale de circa 10,4 milioane tone, cu aproape 700 000 tone mai mult decît în anul 1962.

• Ca urmare a posibilităților sporite de care dispune țărănimea colectivistă, numai în ultimii patru ani în mediul rural s-au construit 383 000 de locuințe.

• În urma măsurilor luate de către partid și guvern, în prezent lucrează în agricultură **peste 18 000 CADRE cu pregătire superioară.**



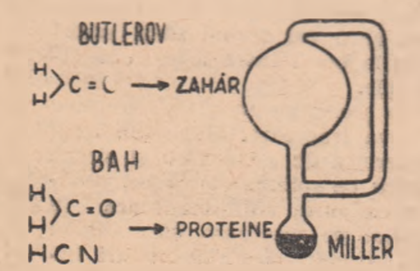
II.

Prima etapă a evoluției materiei ne vii spre viață: formarea substanțelor organice *)

de Acad. Eugen Macovschi

Era demult, foarte demult, cînd pe Pămînt încă nu era nici o ființă vie și cînd totul era altfel decît este acum. Altfel era scoarța Pămîntului, că pe atunci ea conținea atît de multe substanțe radioactive, încît radiațiile lor puternice ar fi omorît imediat orice ființă, chiar dacă ar fi apărut pe Pămînt. Altfel erau și apele mărilor și oceanelor, căci în ele pe lîngă săruri se mai aflau și o mulțime de alte substanțe. Pînă și aerul era altfel căci avea cu totul alta compoziție decît acum; pe atunci el era alcătuit mai ales din hidrogen, metan și vapori de apă, conținea gaze otrăvitoare ca: amoniac acid cianhidric și formaldehidă și nu conținea de loc oxigen liber atît de necesar respirației ființelor vii actuale. Neavînd oxigen liber, aerul de atunci (atmosfera inițială) nu conținea nici ozon, care azi se găsește în straturile superioare ale atmosferei și, ca un fel de umbrelă, ne apără acum contra razelor ultraviolete ucigătoare ale Soarelui, oprind cea mai mare parte din ele. Dar nu numai atît! Prin evaporarea apelor calde ale oceanelor primare se formau nori groși și se produceau furtuni atît de violente și fulgere atît de uriașe, încît față de ele cele mai puternice taifunuri actuale par jucării.

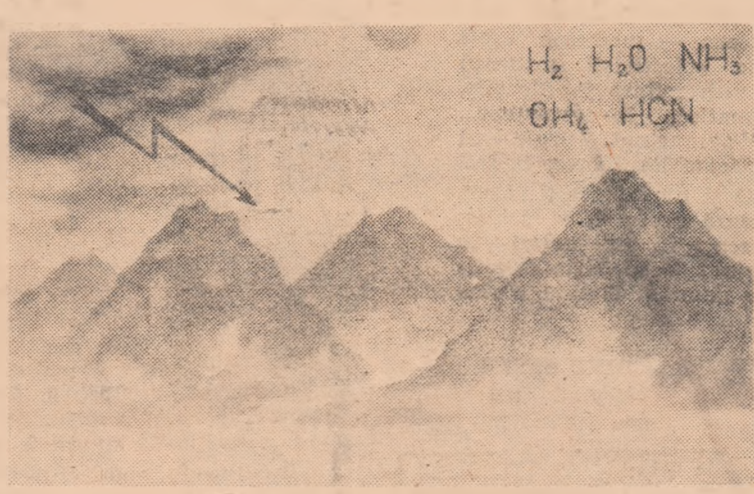
În aceste împrejurări radiațiile substanțelor radioactive din Pămînt, razele Soarelui și descărcările electrice (fulgere) acționau asupra gazelor din atmosfera inițială a Pămîntului și făceau ca aceste gaze să se combine intre ele. Astfel se



formau în aer diferite substanțe noi, care cădeau încet spre Pămînt. Apele ploilor le duceau spre mări și oceane, unde aceste substanțe se adunau timp de milioane de ani; aici ele acționau unele asupra altora și se transformau încetul cu încetul în diferite substanțe din ce în ce mai complicate și tot mai asemănătoare cu cele pe care le găsim azi în organismele vii. Tocmai de aceea astfel de substanțe au fost numite „substanțe organice". Înseamnă că substanțele organice s-au format pe Pămînt prin evoluția materiei ne vii cu mult înaintea apariției viețuitoarelor.

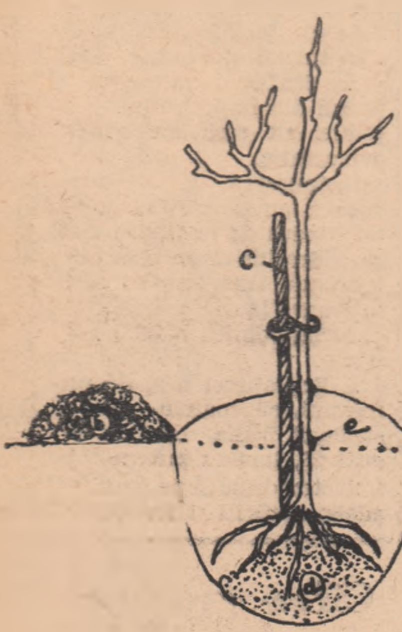
S-ar părea că toate acestea sînt un fel de poveste. Doar în lumea de atunci, cum atît de frumos s-a exprimat marele nostru poet Mihail Eminescu în vestitele sale poezii „Luceafărul" și „Scrisoarea I", nu erau „nici ochi spre a cunoaște" și nici „minte s-o priceapă". Dar oamenii de știință, cu ochii minții lor au văzut, iar prin cercetări experimentale au dovedit că, într-adevăr, lucrurile s-au petrecut tocmai așa. De exemplu, savantul rus Butlerov a arătat că formaldehida se poate transforma într-un fel de zaharuri; biochimistul sovietic Bah a dovedit că din formaldehidă și acid cianhidric se pot forma substanțe asemănătoare cu cele ce se găsesc în albușul de ou; profesorul american Miller a lăsat să treacă timp îndelungat scîntei electrice printr-un amestec de gaze (asemănător cu acela din atmosfera inițială a Pămîntului) închis într-un aparat de sticlă, și a obținut o mulțime de substanțe care sînt la fel cu acele ce se găsesc azi în corpurile ființelor vii. Alte cercetări importante au fost făcute și de alți savanți, ca englezul Bernal, indianul Bahadur, japonezul Acabori și alții. Astfel, oamenii de știință din diferite țări, pătrunzînd prin munca lor rodnică în tainele vremurilor demult apuse, au reușit să dovedească că substanțele organice s-au format din anumite substanțe simple și au apărut pe Pămînt înaintea viețuitoarelor.

În numărul viitor vom arăta cum din aceste substanțe organice s-a format materia vie.



*) — teoria academicianului sovietic A. I. Oparin.

Cum se face plantatul pomilor



Plantatul pomilor se face toamna sau primăvara devreme.

Pentru aceasta, este necesar ca săparea gropilor să fie făcută cu cîteva luni înainte de plantare. Ele vor fi de 80 — 100 cm în diametru și cel puțin de 70—80 cm în adîncime. Cu cît solul este mai sărac, cu atît gropile vor fi mai puțin adînci și invers, cu cît solul este mai bogat, cu atît ele vor fi mai adînci.

La săparea gropii pămîntul rezultat din primul rînd de casma se așază în dreapta gropii (a), iar restul în stînga (b).

Înainte de plantare, cu un briceag bine ascuțit, îndepărtăm rădăcinile uscate și rănite, iar cele rămase le mocirlim prin introducerea lor într-un amestec de pămînt galben, gunoi de vacă și apă. În groapă se bate un tutore (c) de care se leagă pomul după ce a fost plantat. Pe fundul gropii se așază pămîntul din dreapta gropii în formă de mușuroi (d) pe care se așază resfirat rădăcinile pomului. Pomul trebuie așezat în așa fel, încît să nu fie plantat nici prea adînc, nici prea la suprafață, gîtul (e) coletul rădăcinii să fie la nivel cu suprafața pămîntului.

Peste rădăcini se presară pămînt din stînga gropii, care se calcă ușor. Această operație se continuă pînă la umplerea completă a gropii.

După ce pomul a fost plantat, în jurul lui se face un mușuroi. Acesta are drept scop să apere rădăcinile de îngheț în timpul iernii și de uscăciune în timpul primăverii. Cînd este nevoie ca pomul să fie udat, mușuroiul se desface și în „farfurioara" formată se toarnă apă.

După ce pomul s-a prins, mușuroiul se desface.

Prof. VIORICA DUMITRU
Palatul pionierilor,
București

Noutăți tehnice și științifice

ECOGRAFUL ÎN AJUTORUL PESCARILOR

În zonele de pescuit din Marea Nordului și Marea Baltică se utilizează un instrument fabricat de o uzină din Berlin care funcționează pe baza ecoului. Cu ajutorul lui, plasele de pescuit sînt permanent adaptate după poziția bancurilor de pește Folosirea noului instrument a permis vaselor de pescuit să se întoarcă în porturi cu încărcătura plină, cu 8 zile mai devreme decît pînă acum.

DEFECTOSCOPIE CU AJUTORUL ELICOPTERULUI

În R. P. Polonă se folosesc izotopii radioactivi pentru verificarea conductelor de gaze. În gazele care trec prin conductă se introduce o cantitate mică de izotopi radioactivi, iar deasupra conductelor zboară un elicopter prevăzut cu contoare pentru detectarea radioactivității. Dacă în conductă există vreo defecțiune și gazele se scurg, contorul o înregistrează imediat.

CONDUCTĂ PENTRU TRANSPORTAREA... LAPTELUI

În ținutul Stavropol (U.R.S.S.) există numeroase pășuni alpine unde vara sînt aduse la păscut mii de vite. Recent, pe o distanță de 2 km a fost construită o conductă pentru transportarea... laptelui. Astfel a fost rezolvată problema transportului laptelui de pe înălțimile munților la vale, unde acesta este prelucrat

Perspicacitate matematică

Cereți colegului să scrie pe o foaie de hîrtie, dar fără să vă arate, un număr din 3 cifre divizibil cu 3. Rugați-l să scrie încă o dată înaintea acestui număr cifrele care-l compun, obținînd în felul acesta un număr de 6 cifre. Acest număr de 6 cifre trebuie împărțit la 11, rezultatul obținut împărțit la 7, iar noul rezultat împărțit la 39. Cereți să vi se comunice rezultatul ultimei împărțiri și anunțați-vă colegul că puteți reconstitui numărul inițial din 3 cifre. Pentru aceasta este suficient să înmulțiți cu 3 rezultatul ce vi s-a comunicat.

Școala noastră sportivă

PREGĂTIREA MICILOR ATLEȚI

Perioada 15 februarie — 15 aprilie este socotită, în pregătirea generală a atleților, o perioadă de tranziție în care antrenamentele la sală, începute la sfîrșitul toamnei, sînt treptat înlocuite de antrenamentele în aer liber.

Pregătirea tinerilor atleți, pentru această perioadă, se preconizează a fi făcută în cadrul a două ședințe de antrenament atletic propriu-zis, completate cu o zi de excursie sau plimbare colectivă, utilă pregătirii fizice generale.

Așa cum specificam mai sus, raportat la condițiile climatice generale și locale, antrenamentul în această perioadă se va desfășura la început în sălile de sport; cu timpul, pe măsură ce vremea va permite, transferindu-se pe stadioane, în aer liber.

PROGRAMUL ANTRENAMENTELOR DE SALA:

Antrenamentul nr. 1 — Durata: 75 minute; 15' încălzire — alergare ușoară, gimnastică; 20' starturi de jos — prin surprindere (atletul stă cu spatele spre pistă sau are alte diferite poziții); 20' sărituri la înălțime — din față prin ghemuire; — se stabilește piciorul de bătaie; 18' ștafete pe echipe; 2' alergare ușoară — de relaxare.

Antrenamentul nr. 2 — Durata: 75 minute. 15' încălzire; 20' sărituri la lungime — de pe loc și cu elan; 18' aruncarea mingii de oină, de pe loc, la țintă; 20' jocuri dinamice — de viteză; 2' alergare ușoară — de relaxare.

Așa cum am remarcat, aceste două antrenamente săptăminale de sală vor fi completate cu o zi de excursie sau plimbare colectivă. Pentru această zi se recomandă ca exerciții libere: sărituri în sus (cine atinge ramura cea mai înaltă), jocuri de viteză, aruncări cu bulgări de zăpadă la distanță sau la țintă etc...

PROGRAMUL ANTRENAMENTELOR PE STADION:

Antrenamentul nr. 1 — Durata: 90 minute. 20' încălzire — alergare ușoară, gimnastică generală, joc dinamic (leapșa); 15' starturi de jos — 3 x 10 m, 3 x 20 m, 1 x 60; 20' sărituri la înălțime — stabilirea elanului 5—7—9 pași, corectarea bătăii la săritură; 25' exerciții speciale (3 x 60 pas sărit, 3 x 40 sărituri ca broasca — cu pauze); 10' joc — capră lungă etc.

Antrenamentul nr. 2. — Durata: 100 minute. 35' încălzire — alergare ușoară 200—400 m, gimnastică generală, exerciții speciale: 2 x 50 m alergări cu genunchii în sus, 2 x 50 m alergări cu călciiele la șezut; 35' sărituri la lungime — de pe loc, din viteză; 20' aruncarea mingii de oină cu elan; 10' joc.

Și în perioada corespunzătoare antrenamentelor pe stadion se preconizează ziua de completare cu plimbări colective, excursii în pădure, în cadrul cărora să se organizeze jocuri folosind elemente de alergare, aruncări, cățărări etc.

Prof. ELISABETA STĂNESCU
Școala medie nr. 35 cu program special de educație fizică, București



Concursul pentru „Insigna de polisportiv"

Cum se organizează un concurs pentru trecerea normelor de atletism

Ați aflat cu toții, dragi prieteni, că una dintre condițiile cerute pentru obținerea celei de a doua distincții pionierești privește trecerea normelor CONCURSULUI PENTRU „INSIGNA DE POLISPORTIV". Desigur, în majoritatea școlilor voastre desfășurarea acestor concursuri este în toi. Pentru a vă veni în ajutor — întrucît primăvara se apropie — ne-am gîndit că alături de pregătirile pentru noul sezon să vă vorbim și de organizarea unui concurs pentru trecerea normelor triatlonului de atletism. De aceea l-am solicitat pe tovarășul Ion Pașcalău, profesor de educație fizică la Școala medie „Gheorghe Barițiu" din Cluj.

„Ca orice concurs, și concursul pentru trecerea normelor de atletism trebuie precedat de o serie de antrenamente pregătitoare. Acestea se organizează în cadrul orelor de educație fizică, a orelor de colectiv sportiv, sau la alegere în timpul liber. La noi la școală, de exemplu, copiii înscriși la concurs au la alegere trei zile pe săptămînă cînd pot să se prezinte la orele de pregătiri. Împărțiți în grupe de cîte 7—8, ei execută un program complet, cuprinzînd scurte alergări, sprinturi, sărituri în lungime de pe loc, triplu salt de pe loc și exerciții cu mingile medicinale. După 4—5 antrenamente de acest gen se organizează un concurs. De la caz la caz, în cadrul unui concurs, se pot trece, ori toate probele, ori numai o singură probă. Cînd se urmărește trecerea tuturor probelor (alergarea de viteză, săritura în lungime și aruncarea greutății) e necesar ca între fiecare probă să se lase diferență de timp de 20 de minute.

La alergările de viteză concurenții se împart în serii de 3—5 concurenți. Dacă nu există piste speciale, alergările se pot organiza pe orice teren neted, cu iarbă sau pămînt, cum ar fi terenul de fotbal. In ceea ce privește săritura în lungime și aruncarea greutății, fiecare concurent are dreptul la 3 încercări. Rezultatul se cotează după săritură și respectiv aruncarea cea mai bună.

Se poate întîmpla ca unii dintre concurenți să nu îndeplinească baremurile prevăzute de regulament. La noi, ei continuă pregătirea, și la următoarele concursuri se pot prezenta din nou, pentru trecerea normei la proba respectivă. In acest fel se ajunge ca toți participanții să-și treacă normele de atletism".

Succes participanților la Spartachiada republicană

O dată cu primele zile de primăvară, în întreaga țară s-a dat startul în cea mai importantă competiție de masă închinată celei de-a XX-a aniversări a eliberării Romîniei: SPARTACHIADA REPUBLICANA. *Mulți din acești tineri care pășesc pentru prima oară pe stadioane în mari competiții sportive pot deveni mîine, printr-o susținută muncă de antrenamente, sportivi cu reputație care să reprezinte cu cinste culorile sportive ale patriei noastre.*

Spartachiada republicană oferă unor largi mase de tineri și tinere posibilitatea să se afirme, să se consacre unei anumite ramuri sportive, în care, învățînd de la înaintașii sportului nostru, să fie capabili mai tîrziu să-i înlocuiască cu cinste.

Cu prilejul inaugurării primei ediții a Spartachiadei republicane, cluburile bucureștene Dinamo *și* Gloria *au organizat pe terenurile și în sala de sport din parcul Dinamo un bogat program cultural-sportiv.*

La Craiova, *în raioanele* Baia de Aramă, Băilești, Calafat, Caracal *și în alte localități din regiunea Oltenia, în orașul* Ploiești, *tinerii muncitori și elevi se întîlnesc fie în fața tablei de șah, fie luînd startul în probe de cros, la lupte.*

Întreprinderile, instituțiile, școlile, universitățile, satele, consiliile asociațiilor sportive, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și sindicale, s-au pregătit din timp pentru desfășurarea Spartachiadei în bune condiții.

Din întreaga țară primim vești despre rezultatele obținute de tineri la probele de tenis de masă, fotbal, volei, ciclism. Pretutindeni, tinerele și tinerii participanți la această grandioasă Spartachiadă sînt însuflețiți de dorința de a lupta și învinge.

Să le urăm tuturor mult succes!

LA ZI... LA ZI... LA ZI

LA ZI... LA ZI... LA ZI

Campionatul mondial de handbal în 7

De vorbă cu maestrul emerit al sportului Petre Ivănescu

Atenția iubitorilor de sport din întreaga lume va fi îndreptată, începînd de vineri, spre cinci orașe din R. S. Cehoslovacă: Praga, Bratislava, Pardubice, Gotwaldov și Uherske Hradiste, unde vor începe întrecerile din seriile celei de a V-a ediții a Campionatului mondial de handbal în 7. La actuala ediție, reprezentanții echipei noastre vor avea de apărat prețiosul titlu de campioană mondială cucerit cu doi ani în urmă, la Dortmund, în R. F. Germană. Despre pregătirile echipei noastre, despre speranțele și dorințele membrilor echipei am vorbit zilele trecute cu cunoscutul internațional Petre Ivănescu

— Ediția aceasta care va începe în curînd se anunță cea mai „tare" din istoria acestei competiții. O dovedește numărul de țări participante (în total 16), cît și intensele pregătiri desfășurate în fiecare din aceste țări.

— Într-adevăr. De aceea și noi ne-am îndreptat din timp atenția spre ea. Mai ales că mulți dintre suporterii noștri au fost complet dezorientați în urma pierderii, în toamnă, la Paris, a meciului susținut în compania echipei „Dukla Praga" în cadrul finalei „Cupei Campionilor Europei". Am întreprins un turneu bogat în învățăminte în Austria, Franța și R.D.G. În ultima dintre aceste țări am reușit să obținem o prețioasă victorie la Berlin în fața echipei reprezentative.

— După aceea, ce a urmat?

— Bineînțeles, antrenamente intense, care urmăreau să ducă la omogenizarea lotului. S-a urmărit, desigur, perfecționarea bagajului tehnic, limitarea la maximum a greșelilor în apărare și atac.

Măsura în care toate aceste lucruri au reușit o vom putea vedea doar în cadrul jocurilor.

— Întrezăriți vreun pronostic? Mărturisiți vreo dorință?

— Pronostic e foarte greu de dat. Doi adversari: Cehoslovacia (care are și avantajul terenului) și R.D.G. se anunță deosebit de tari. Cît despre dorințe, atît eu cît și ceilalți colegi (Redl, Hnat, Bogolea, Costache II etc) am vrea să reedităm victoria de la Dortmund. Pentru aceasta vom lupta cu toate forțele.

— Nouă nu ne rămîne decît să vă dorim mult succes.

T. CRISTIAN

Angajamentul

de Mircea Sîntimbreanu

Ciudată amorţeală. Nici măcar acel freamăt iscat de orice nou venit... În clasă plutea stinghereala, o nedefinită aversiune faţă de noul coleg. Picase prost negriciosul în clasa lor, ca un intrus. Şi numele îi suna nu ştiu cum: Bubulac. De cîţiva ani numele din catalog susurau în urechile lor ca nişte versuri, de la A la Z: Adam... Berindei... Catană... Şi acum? Parcă s-a vărsat o călimară printre rubrici. Dar nu asta era pricina stînjenelii. Nici faptul că lung şi deşirat, cu ochii speriaţi sub sprîncenele unite, fără uniformă, sau poate cu uniforma sub pulover, noul coleg nu era prea arătos. Picase pur şi simplu într-un moment nepotrivit... Cu cîteva clipe înainte fuseseră urale. Se simţeau toţi 28 ca un echipaj în preajma unei îmbarcări, gata să înfrunte, solidari, orice piedică, să facă orice efort, doar să atingă ţinta. Şi, deodată... un oarecare Bubulac se aşeză pe punte. Entuziasmul lor nu se răcise, dar era, în chip confuz, contrariat. Noul venit îşi luase locul în prima bancă şi îşi scotocea ghiozdanul fără rost.

— Ce oră avem? întrebă el.

Nu-i răspunse nimeni. Copiii se priveau decepţionaţi şi, văzîndu-l cuibărindu-se în bancă, începeau să-şi înţeleagă întrucîtva senzaţia de aversiune. Era presimţirea că o să-i încurce, că va fi un balast. Presimţirea lor se adeveri în mod spectaculos cîteva clipe mai tîrziu.

— De unde vii? întrebase profesorul de matematică.

— Din provincie, răspunsese stins.

Avea un glas şovăielnic, vorbea cu ochii în jos, chinuindu-şi compasul.

— Provincia e mare: Constanţa, Bicaz, Timişoara... insistase profesorul.

— La Constanţa şi la Bicaz am fost. La Timişoara, nu... Acolo n-a lucrat tata.

Cum stai cu matematica?

— Pe trimestrul al doilea am 5.

— Şi pe primul?

Mut, Bubulac îşi răsucea compasul în capacul băncii. Era limpede, şi profesorul n-a mai stăruit. L-a mîngîiat doar pe creştetul tuns şi, cu spatele spre clasă, mergînd spre tablă, a spus:

— O să îndreptăm noi lucrurile. Ai colegi buni. Cei mai buni din şcoală...

În recreaţie, fără nici o parolă prealabilă, s-au îndreptat în grup spre nucul din fundul curţii. Numai Bubulac a rămas în clasă.

— Acum ce facem? a întrebat Doru, preşedintele detaşamentului. Haide, vorbiţi! Ce facem cu angajamentul?

Era întrebarea care îi preocupa pe toţi, pe care şi-o pusese fiecare. Dar parcă abia acum rostită răspicat de preşedinte îi obliga la un răspuns. Şi nu era uşor de dat.

— Ei?

— Eu zic să-l respectăm, vorbi o fată cu îndoială. L-am trîmbiţat peste tot. A apărut şi la gazetă...

— Şi cu Bubulac ce facem? Acum e şi el în clasa noastră, nu? Preşedintele pusese întrebarea aproape gîtuit. Nu cred să aibă o medie mai mare de 5... Nici la muzică! Angajamentul e clar: „În detaşamentul nostru nici o medie sub 7!" Ce facem?

Băiatul îşi privea colegii, pe rînd, aşteptînd de la cei douăzeci şi opt o părere, un cuvînt. Simţea că detaşamentul poate găsi o dezlegare.

— Principalul e să luptăm bine pentru angajament. Cînd lupţi din toate puterile şi pierzi n-ai de ce să fii mîhnit, vorbi un băiat care după tricoul numerotat îşi trăda pasiunea fotbalistică.

— Aici nu e la fotbal, zise altul. Tu nu vezi că începem „meciul" cu un schilod?

— Nu e schilod, sări bătăios o fată, îmbujorîndu-se de tăria protestului. E ca şi noi...

— Noi n-avem patru la matematică, pufni fotbalistul înălţînd din umeri.



Desen de A. MIHĂILESCU

— Dar am avut... Unii... Avem memoria scurtă, nu?

— Nu vă certaţi, îi potoli preşedintele. Principalul e că trebuie să ne respectăm angajamentul.

Sună clopoţelul şi copiii intrară în clasă. Bubulac era la locul lui, nemişcat. Înşuruba la nesfîrşit compasul în capacul băncii.

— Acum avem istorie, îi spuse colegul de bancă. Scoate-ţi caietul de notiţe!

— Eu nu iau notiţe! Ascult şi învăţ din clasă... Ţin minte.

Colegul de bancă îl privi cu uimire, ca pe ceva neînchipuit de bizar. Şi, după un timp, fără să-şi dezlipească privirea de pe chipul lui, întinse mîna ca şi cum ar fi vrut să-i pipăie gîtul. Şopti mirat:

— Tu nu eşti pionier?

Bubulac îi îndepărtă mîna.

— Nu, spuse scurt şi îşi văzu de compas.

— Dar asta-i formidabil! exclamă el şi sări din bancă gata să-l îmbrăţişeze. Deci nu faci parte din detaşamentul nostru?! Fraţilor, începu să ţipe, fraţilor!...

Se urcase pe bancă. Aşa l-a găsit dirigintele, profesorul de istorie.

— Ce s-a întîmplat, Dobrică? Cel întrebat căuta din ochi pe preşedinte. Şi ochii lui scăpărători parcă spuneau: „URA! Am scăpat de belea. Rămîne şi Bubulac în clasă şi angajamentul în picioare! Detaşamentul va obţine medii de la 7 în sus, doar Bubulac nu e pionier! El nu face parte din detaşament!"

Dirigintele înţelesese însă despre ce era vorba...

— Nu e pionier? O să-l ajutaţi să devină, vorbi grav dirigintele, şi adăugă: Stai jos!

. . . .

Adunarea n-o convocase nimeni. Sunase de ieşire şi în amiaza îmbătătoare se auzeau ţipetele copiilor ce se îndreptau spre casă. Cei dintr-a VI-a A stăteau în bănci, nemişcaţi. O emoţie puternică îi ţintuise locului şi ascultîndu-şi preşedintele fiecare se simţea, ca de atîtea ori, dar mult mai intens, membru al unui echipaj care începe lupta... O luptă grea şi tocmai de aceea frumoasă, o luptă de un fel aparte, căci nu ai voie s-o pierzi ca, de pildă, o partidă de şah.

— Tovarăşi, angajamentul cu mediile rămîne în picioare. În ceea ce îl priveşte pe Bubulac... Să ia medii de 7 e greu, ştiţi, dar detaşamentul nostru va izbuti acest lucru. Va izbuti detaşamentul nostru un lucru şi mai important, sînt sigur: ca Bubulac să poată deveni curînd pionier, membru al organizaţiei noastre.

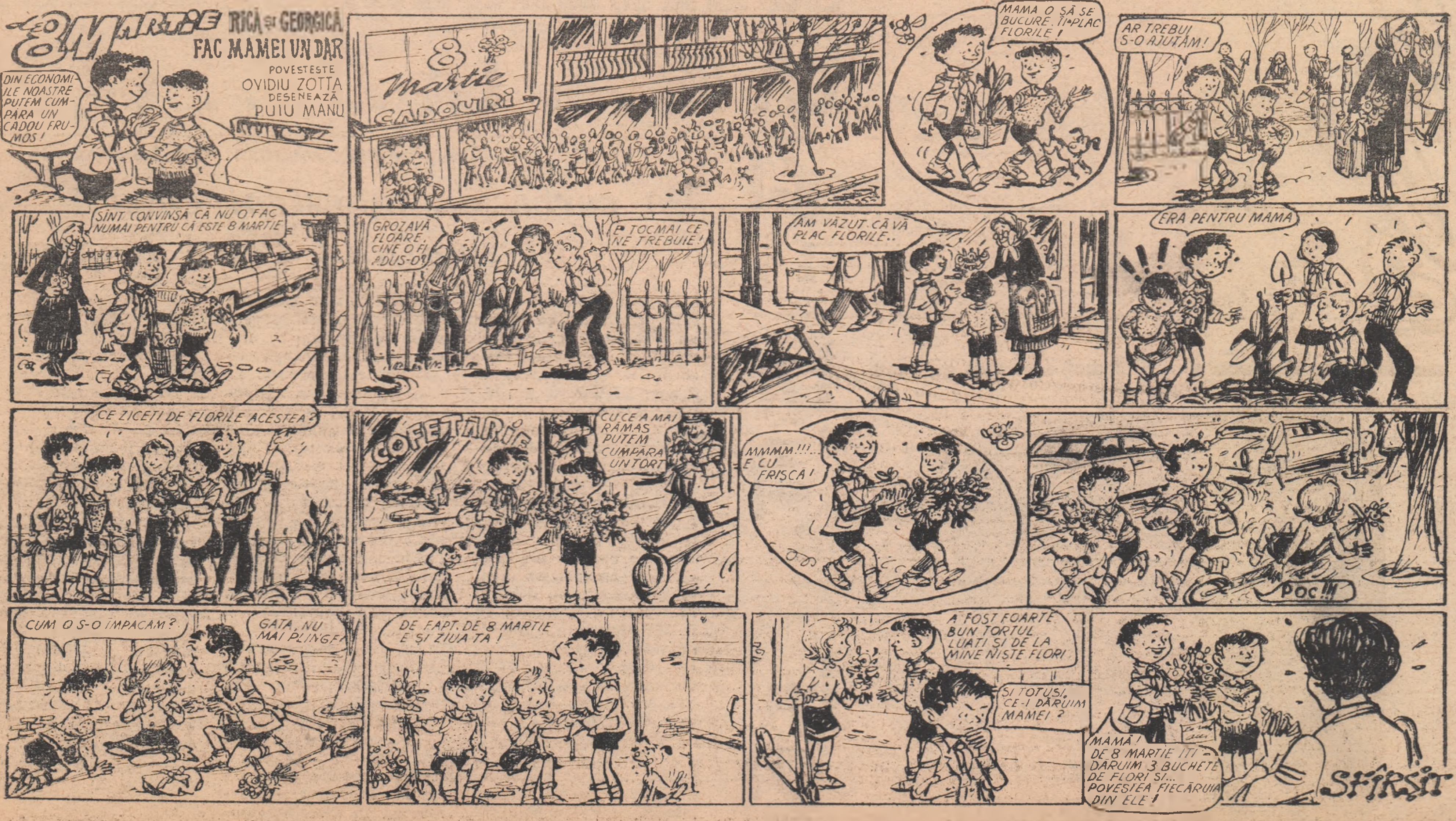
N-am să vă pot povesti ce a urmat în cele două luni. Mi-ar trebui sute de pagini şi, poate, le voi scrie. Merită. Dar mai ştiu că fără acel Bubulac Oreste, atît de vitreg întîmpinat, detaşamentul acesta ar fi fost fruntaş, dar nu admirabil, bun, dar nu emoţionant. Au fost două luni de luptă, dar nu pentru nişte note, nu numai pentru un coleg ci, fără ca ei să-şi dea seama, pentru descătuşarea tuturor forţelor lor, pentru ei înşişi. Şi cînd, spre sfîrşitul lui mai, se apropia ziua cînd lui Oreste urma să i se dea cravata roşie, ştiau nu numai că băiatul o merită pe deplin, dar mai ales că ei înşişi o pot purta cu mai multă demnitate. Nu era îngîmfare această convingere, ci mîndria izvorîtă din inima unor copii ce se simţeau oameni adevăraţi.

...Hotărîseră ca adunarea de primire să aibă loc sub nuc. Erau acolo toţi, iar cămăşile şi bluzele scrobite, ori poate emoţia îi făcea puţin stingheri. Aşteptau venirea instructorului şi, aşteptînd, începuseră să cînte. La ora 12 fix sirena de la „Luceafărul" puse o coda vibrantă, lungă, prea lungă pentru un marş şi izbucniră în rîs. Din cancelarie ieşiră îndreptîndu-se spre nuc, instructorul de detaşament şi cîţiva invitaţi.

— Gata? întrebă zîmbind instructorul. Îl zărise pe Bubulac stînd mai deoparte, roşu de emoţie. Îşi netezea mereu bluza.

Iar preşedintele, îmbujorat, comandă:

— Detaşament, în careu, adunarea!...



REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefonu 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"
40361